

Ministeriets Cirkulære af 6. April 1900 deler man den almindelige Folkeskoleundervisning i tre Trin: et, der som Regel afsluttes med 10 Aars Alderen, det er Forskolen, der efter Cirkulæret helst skal være treaarig. Det andet Trin skal være toaarigt, og afsluttes altsaa først ved 12 Aars Alderen. Man siger, at man ønsker Melleskolens Tilslutning til Folkeskolens andet Trin, og dog vil man have Tilslutningen i 11—12 Aars Alderen. Men dertil kommer, at man efter Motiverne endda ikke kan nøjes med Tilslutning til det, der nu kræves ved Afslutningen af Folkeskolens andet Trin. Man siger selv, at man har sat Fordringerne ved Begyndelsen af Melleskolen lidt højere end ved Slutningen af Folkeskolens andet Trin, altsaa lidt højere end det, der nu skal naas ved 12 Aars Alderen. I Motiverne (Tillæg A., Sp. 2955—56) sætter man det som „en Del af Folkeskolens Opgave“ at give de Elever, der have Gaver til at gaa videre, Forberedelse til at træde ind i Melleskolen. Derfor maa den strenge sig an. Den skal for disse Elevers Skyld se i 11—12 Aars Alderen at naa videre, end den ellers skulde være naaet ved 12 Aars Alderen med dem alle, og det mener man vil blive udmærket ogsaa for de Børn, der blive siddende i Folkeskolen. De ville blive strammede op derved. Jeg tror imidlertid, at alle, der have en rolig Undervisning i Folkeskolen kær, maa ønske, at man ikke for nogle Børns Skyld forcerer Arbejdet ud over det, som Ministeriet i sit Cirkulære har sat som det egentlige Maal for Undervisningen i Folkeskolen, paa dens første og andet Trin. Naar der opstilles et saadant Ideal som det, der opstilles her, vil det være ganske naturligt, at man mange Steder i Folkeskolen vil prøve paa at „højne“ Undervisningen ved at gaa i Retning af Melleskolen, men efter min Mening vil man netop derved forstyrre Folkeskolens rolige Undervisning. Jeg kan derfor heller ikke af den Grund give dette Forslag min Stemme. Og jeg kan endelig ikke være med til at opstille det som Idealet, at alle Folkets velbegavede Børn skulle føres frem til Studentereksamen. Jeg har tidligere begrundet, hvorfor jeg ikke kan det, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg vil blot sige: jeg kan ikke være med til en Lovgivning, der sætter dette som Maal. For mig staaer det saaledes, at vi have Studenter nok her i Landet. Vi behøve ikke gennem Lovgivningen at arbejde for, at der kan

blive langt, langt flere. Det er i Strid med mine Begreber om, hvad man gør Ret i. Forslagets Motiver stille i Udsigt, at Statskassen maa yde meget betydelige Midler, for at man kan naa det Maal, der her opstilles, men jeg vil ikke være bunden til i Fremtiden at være med til at bevile disse Midler.

R. Nielsen: Da jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for det foreliggende Forslag, som nu skal gaa fra os, har jeg deri fundet en Grund til nu at fremkomme med nogle Udtalelser. Ved 1ste Behandling havde jeg tænkt at tage Ordet, men som ærede Medlemmer ville erindre, afsluttedes Behandlingen med et ret skarpt Ordskifte, og da det for en Del fik Udseende af, at det at udtale sig mod Forslaget var at udtale sig mod Ministeriet eller den specielle Minister, undlod jeg den Gang at forlange Ordet. Det, jeg mindst af alt vilde, var at udtale mig imod denne Minister, da jeg netop har særlig Tiltro til og stor Tillid til den højtærede Kultusminister og ønsker, at han i lang Tid maa blive ved at forestaa sit Embede til Lykke og Velsignelse for Landet. Det hindrer imidlertid ikke, at jeg i saglige Spørgsmaal kan have en fra Ministerens afvigende Overbevisning, og at denne min Overbevisning kan være af en saadan Styrke, at jeg ikke i det bestemte Tilfælde ser mig i Stand til at tage den fangen under det ministerielle Ønske.

Jeg er en Tilhænger af Enhedsskolen, hvori, som det hedder i Anmærkningerne, Undervisningen skal føres frem fra nedentil oven, og det, som gør, at jeg ikke kan slutte mig til det foreliggende Forslag, er netop, at jeg ikke kan se, at Forslaget fører Undervisningen fra nedentil oven. Tværtimod, jeg synes det modsatte er Tilfældet, at man her har bygget fra oven til nedentil, hvilket efter min Opfattelse er den bagvendte Vej. Havde man ved 2den Behandling faaet vedtaget de Forslag, som vare stillede af det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Jensen-Knudstrup) og det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal), vilde det have gjort en saadan Forandring i Loven, at jeg til Trods for, at den alligevel ikke var tilfredsstillende for mig i alle Punkter, vilde have set mig i Stand til at stemme for den. Men som ærede Medlemmer vide, bleve disse Forslag tagne tilbage. Man kan saa sige, at jeg kunde have taget dem op, og det tænkte jeg ogsaa paa, men efter min Erfaring her fra Tinget vidste jeg, at